

vilegii comerciale. De ex. (în documente de danie): **ѠБЛІДѢЖЩОУ МИ и ГОСПОДСТВОУЖІЦОУ МИ**¹ въсн земан Оүгрювлахіскон „stăpinind și domnind (peste) toată țara Ungrovlahiei“ (1409, mai 11, Arh. St. Buc., S. I., nr. 16). Această formulă apare într-un număr de 49 documente². În alte 3 documente formula apare într-o formă prescurtată: **ѠБЛІДѢЖШТУ МИ въсн земан Оүгрювлахіскон** „stăpinind toată țara Ungrovlahiei“ (1437, august 13, Arh. St. Buc., S. I., nr. 13; 1437, aug. 23, Arh. St. Buc., S. I., nr. 35; 1494, martie 16, Arh. St. Buc., S.I., nr. 91).

În mod izolat, în două documente de la sfîrșitul secolului al XV-lea, în titulatura voievodului Radu cel Mare participiul verbului *госпостковати* este înlocuit prin cel al verbului *съдъръжити*: **СЪДРЪЖШТУ МИ и ѿблідѣжциз МИ** въсна земана ѿгрювлахіскон „tinînd și stăpinind toată țara Ungrovlahiei“ (1496, apr. 14, Arh. St. Buc., S. I., nr. 100; 1496, aug. 1, Arh. St. Buc., S. I., nr. 102).

În afara formulei de cancelarie menționate, găsim în documentele de danie și întărire două propoziții temporale de simultaneitate care folosesc de asemenea dativul absolut: 1. и се быст в лѣтъ х^изей. и енд^иектїшн. .е. ГРДАДЩ МИ ГОСПОДСТВУ МИ въ Сѣверинъ да се състанж с кралем „și aceasta a fost în anul 6915 (1406) și indictionul 15, cînd m-am dus domnia mea la Severin să mă întîlnesc cu craiul“ (1406, noiembrie 23, Arh. St. Buc., S. I., nr. 11); 2. мѣсца марта .е. дньъ, въ лѣтъ х^из. ЦАРСТВЮЩИ ГОСПОДЪ нашъ Ісусъ Христъ, емъже слава, дръжава, чести и покланianе „luna martie 16 zile, în anul 7002 (1494), în timp ce împăratela domnul nostru Isus Hristos căruia <ii aducem> slavă, stăpinire, cinste și închinăciune“³. (1494, martie 16, Arh. St. Buc., S. I., nr. 91).

Dativul absolut din titlul voievozilor: **ѠБЛІДѢЖЩИЗ МИ и ГОСПОДСТВЮЩИЗ МИ** въсн земли ѿгрювлахін „stăpinind și domnind <peste> toată țara Ungrovlahiei“ apare și în trei privilegii comerciale acordate brașovenilor (1413, august 6, Arh. St. Br., nr. 779, 1421, noiembrie 21, Arh. St. Br., nr. 771 și 1424 Arh. St. Br., nr. 780). Un al patrulea exemplu în acest sens, care diferă de cele precedente numai prin faptul că subiectul este exprimat — în locul pronumelui — chiar prin numele voievodului, poate fi citat dintr-o scrisoare pe care voievodul Basarab cel Tânăr o adresează prietenului său Cîrstea Roșul: **ѠБЛІДѢЖЩИЗ и ГОСПОДСТВЮЩИЗ ІСЯНХ**

¹ În *Documenta* apare totdeauna scris împreună cu pronumele: **ѠБЛІДѢЖЩОУМИ и ГОСПОДСТВОУЖІЦОУМИ** (p. 75, 78, 80 etc.). Spre deosebire de aceasta, în *Relațiile* (p. 3, 11, 21), I. Bogdan scrie corect: **ѠБЛІДѢЖЩИЗ МИ и ГОСПОДСТВЮЩИЗ МИ** separând pronumele de participiu.

² Precizăm că în două documente emise de cancelaria voievodului Mircea cel Bătrân, apar propozițiile participiale: **ѠБЛІДѢЖАИ и ГОСПОДСТВОУДАИ** въсн земан Оүгрювлахіскон „stăpinind și domnind (peste) toată țara Ungrovlahiei (<1400—1403>, BAR, XX 155 și **ѠБЛІДИЖИ и ГОСПОДСТВѢЖИ** (<1404—1406>, Arh. St. Buc., S. I., nr. 9).

³ În *Documenta*, p. 405, s-a omis în traducere predicatul **ЦАРСТВЮЩИ** al acestei temporale, iar textul a fost deformat astfel: „luna martie 16 zile, anul 7002 (1494), Domnului, împăratului nostru Isus Hristos, slavă, stăpinire, cinste și închinăciune“.